Zaawansowane programowanie w Pythonie Wykład 1 - klasy dokończenie

dr Agnieszka Zbrzezny

20 października 2024

Atrybut __slots__

- Niekiedy programy tworzy dużą liczbę obiektów (liczoną w milionach) i zużywają dużo pamięci.
- W klasach, które przede wszystkim pełnią funkcję prostych struktur danych, często można znacznie zmniejszyć ilość pamięci zajmowaną przez obiekty, dodając do definicji klasy atrybut __slots__. Przykładowo:

```
class Date:
    __slots__ = ('__year', '__month', '__day')

def __init__(self, year, month, day):
    self.__year = year
    self.__month = month
    self.__day = day
```

Atrybut __slots__

- Gdy zdefiniujemy atrybut __slots__, Python będzie stosował znacznie zwięźlejszą reprezentację obiektów.
- Zamiast dodawać słownik do każdego obiektu, Python tworzy wtedy obiekty oparte na małej tablicy o stałym rozmiarze (przypominającej krotkę lub listę).
- Nazwy atrybutów wymienione w specyfikatorze __slots_ są wewnętrznie odwzorowywane na konkretne indeksy tablicy.
- Efektem ubocznym stosowania tej techniki jest to, że do obiektów nie można dodawać nowych atrybutów.
- Dozwolone są tylko atrybuty wymienione w specyfikatorze __slots__.

Atrybut __slots__

- Choć może się wydawać, że przedstawione rozwiązanie jest przydatne w wielu sytuacjach, nie należy go nadużywać.
- W wielu miejscach Pythona stosuje się standardowy kod oparty na słownikach. Ponadto klasy utworzone za pomocą opisanej techniki nie obsługują niektórych mechanizmów, np. wielodziedziczenia.
- Dlatego technikę tę należy stosować tylko w tych klasach, które są często używane w programie (np. gdy program tworzy miliony obiektów danej klasy).
- Często technika slotów jest traktowana jako narzędzie zapewniające hermetyzację, które uniemożliwia użytkownikom dodawanie nowych atrybutów do obiektów.

Atrybut __slots__

 Do klasy Date możemy dodać właściwości dla poszczególnych atrybutów.

```
class Date:
    __slots__ = ('__year', '__month', '__day')
    @property
    def year(self):
        return self.__year
    @year.deleter
    def year(self):
        raise AttributeError(
            "Nie można usunąć atrybutu year")
    . . .
```

Atrybut __slots__

Atrybut month:

```
class Date:
    __slots__ = ('__year', '__month', '__day')
    . . .
    @property
    def month(self):
        return self. month
    @month.deleter
    def month(self):
        raise AttributeError(
            "Nie można usunąć atrybutu month")
```

Atrybut __slots__

Atrybut day:

```
class Date:
    __slots__ = ('__year', '__month', '__day')
    . . .
    @property
    def day(self):
        return self.__day
    @day.deleter
    def day(self):
        raise AttributeError(
            "Nie można usunąć atrybutu day")
```

Atrybut __slots__

Metoda replace:

```
class Date:
    __slots__ = ('__year', '__month', '__day')
    . . .
    def replace(self, year=None, month=None, day=None):
        """Zwraca nową datę z nowymi wartościami
        wybranych atrybutów."""
        if year is None:
            year = self.__year
        if month is None:
            month = self.__month
        if day is None:
            day = self.__day
        return type(self)(year, month, day)
```

Atrybut __slots__

Metoda __str__ oraz __repr__:

```
class Date:
    __slots__ = ('__year', '__month', '__day')
    def __lt__(self, other):
        return self.year < other.year or \</pre>
             self.year == other.year \
                 and self.month < other.month or \</pre>
             self.year == other.year \
                 and self.month == other.month \
                 and self.day < other.day
```

Atrybut __slots__

Metody __eq__ oraz __le__:

```
class Date:
    __slots__ = ('__year', '__month', '__day')
    . . .
    def __eq__(self, other):
        return self.year == other.year \
            and self.month == other.month \
            and self.day == other.day
    def __le__(self, other):
        return self < other or self == other
    . . .
```

Atrybut __slots__

Metody __str__ oraz __repr__:

```
class Date:
    __slots__ = ('__year', '__month', '__day')
    def __str__(self):
       return "{0:04d}-{1:02d}-{2:02d}".format\
            (self.year, self.month, self.day)
    def __repr__(self):
        return (f"{self.__module__}."
                f"{self.__class__._name__}"
                f"({self.year}, {self.month}, {self.day})")
```

Atrybut __slots__

Przykładowa sesja interaktywna:

```
>>> from date import Date
>>> d = Date(2022, 3, 26)
>>> e = Date(2022, 3, 27)
>>> d == e
False
>>> d != e
True
>>> d < e
True
>>> d > e
False
>>> d <= e
True
>>> d >= e
False
```

Serializowanie obiektów Pythona

- Zdarza się, że programista chce zserializować obiekt Pythona na strumień bajtów, aby móc zapisać dany obiekt do pliku, zachować go w bazie danych lub przesłać przez sieć.
- Najczęściej stosowanym narzędziem do serializowania danych jest moduł pickle. Aby zapisać obiekt w pliku, należy użyć poniższego kodu:

```
import pickle
data = ... # obiekt Pythona
f = open("somefile", "wb")
pickle.dump(data, f)
```

 Do zapisywania obiektu w łańcuchu znaków służy funkcja pickle.dumps:

```
s = pickle.dumps(data)
```

Serializowanie obiektów Pythona

- Aby odtworzyć obiekt ze strumienia bajtów, można zastosować funkcję pickle.load lub pickle.loads:
- Odtwarzanie z pliku

```
f = open('somefile', 'rb')
data = pickle.load(f)
f.close()
```

Odtwarzanie z łańcucha znaków

```
data = pickle.loads(s)
```

- W większości programów funkcje dump i load wystarczą do skutecznego korzystania z modułu pickle.
- Rozwiązanie to działa dla większości typów danych Pythona i klas zdefiniowanych przez użytkowników.
- Jeżeli korzystamy z biblioteki, która umożliwia zapisywanie i odtwarzanie obiektów Pythona w bazach danych lub przesyłanie obiektów przez sieć, bardzo możliwe, że używa ona modułu pickle.
- Moduł pickle odpowiada za charakterystyczne dla Pythona samoopisowe kodowanie danych. Dzięki temu, że jest samoopisowe, serializowane dane zawierają informacje o początku i końcu każdego obiektu oraz o jego typie.
- Dlatego nie trzeba martwić się o definiowanie rekordów kod działa i bez tego.

Serializowanie obiektów Pythona

 Przykładowo, do serializacji grupy obiektów możemy zastosować następujący kod:

```
>>> import pickle
>>> f = open("somedata", "wb")
>>> pickle.dump([1, 2, 3, 4], f)
>>> pickle.dump("Witaj", f)
>>> pickle.dump({"Jabłko", "Gruszka", "Banan"}, f)
>>> f.close()
>>> f = open("somedata", "rb")
>>> pickle.load(f)
[1, 2, 3, 4]
>>> pickle.load(f)
'Witai'
>>> pickle.load(f)
{'Jabłko', 'Gruszka', 'Banan'}
>>>
```

Serializowanie obiektów Pythona

 W ten sposób można serializować funkcje, klasy i obiekty, przy czym w wygenerowanych danych zakodowane są tylko referencje do powiązanych obiektów z kodu. Oto przykład:

```
import math
import pickle
print(pickle.dumps(math.log))
print(pickle.dumps([math.sin, math.cos]))
```

- W momencie deserializacji program przyjmuje, że cały potrzebny kod źródłowy jest dostępny. Moduły, klasy i funkcje są w razie potrzeby automatycznie importowane.
- Gdy dane Pythona są współużytkowane przez interpretery z różnych komputerów, może to utrudniać konserwację kodu, ponieważ wszystkie komputery muszą mieć dostęp do tego samego kodu źródłowego.

- Funkcji pickle.load nigdy nie należy używać do niezaufanych danych.
- W ramach wczytywania kodu moduł pickle automatycznie pobiera moduły i na ich podstawie tworzy obiekty.
- Napastnik, który wie, jak działa moduł pickle, może przygotować specjalnie spreparowane dane powodujące, że Python wykona określone polecenia systemowe.
- Dlatego moduł pickle należy stosować tylko wewnętrznie w interpreterach, które potrafią uwierzytelniać siebie nawzajem.

- Niektórych obiektów nie można zserializować w ten sposób.
- Są to zwykle obiekty mające zewnętrzny stan w systemie, takie jak otwarte pliki, otwarte połączenia sieciowe, wątki, procesy, ramki stosu itd.
- W klasach zdefiniowanych przez użytkownika można czasem obejść to ograniczenie, udostępniając metody __getstate__ oraz __setstate__.
- Wtedy funkcja pickle.dump wywołuje metodę __getstate__, aby pobrać serializowany obiekt, a przy deserializacji wywoływana jest metoda __setstate__.
- Aby zilustrować możliwości tego podejścia, poniżej przedstawiono klasę ze zdefiniowanym wewnętrznie wątkiem, którą jednak można zarówno serializować, jak i deserializować:

```
import time
import threading
class Countdown:
    def __init__(self, n):
        self.n = n
        self.thr = threading.Thread(target=self.run)
        self.thr.daemon = True
        self.thr.start()
```

```
class Countdown:
    def run(self):
        while self.n > 0:
            print('T-minus', self.n)
            self.n -= 1
            time.sleep(5)
    def __qetstate__(self):
        return self.n
    def __setstate__(self, n):
        self.__init__(n)
```

Serializowanie obiektów Pythona

Teraz możemy przeprowadzić następujący eksperyment:

```
>>> import pickle
>>> import countdown
>>> c = countdown.Countdown(30)
>>> T-minus 30
T-minus 29
T-minus 28
>>> # Po pewnym czasie
>>> f = open("cstate.p", "wb")
>>> pickle.dump(c, f)
>>> f.close()
```

Serializowanie obiektów Pythona

 Teraz możemy wyjść z interpretera Pythona i po ponownym jego uruchomieniu wywołać następujący kod:

```
>>> import pickle
>>> f = open("cstate.p", "rb")
>>> pickle.load(f)
countdown.Countdown object at 0x10069e2d0>
T-minus 19
T-minus 18
...
```

 Widzimy, jak wątek w magiczny sposób ponownie zaczyna działać i wznawia pracę od miejsca, w którym zakończył ją w momencie serializowania.

- Moduł pickle nie zapewnia wysokiej wydajności kodowania dużych struktur danych, np. tablic binarnych tworzonych przez takie biblioteki jak moduł array lub numpy.
- Jeżeli chcemy przenosić duże ilości danych tablicowych, lepszym rozwiązaniem może być zapisanie ich w pliku lub zastosowanie standardowego kodowania, np. HDF5 (obsługiwanego przez niestandardowe biblioteki).
- Ponieważ moduł pickle działa tylko w Pythonie i wymaga kodu źródłowego, zwykle nie należy go używać do długoterminowego przechowywania danych.
- Jeżeli kod źródłowy zostanie zmodyfikowany, wszystkie przechowywane dane mogą stać się nieczytelne.

- Przy przechowywaniu danych w bazach danych lub archiwach zwykle lepiej jest stosować bardziej standardowe kodowania, np. XML, CSV lub JSON.
- Są one w większym stopniu ustandaryzowane, obsługuje je wiele języków i są lepiej dostosowane do zmian w kodzie źródłowym.
 Ponadto warto pamiętać, że moduł pickle udostępnia wiele różnych opcji i ma skomplikowane przypadki brzegowe.
- Przy wykonywaniu typowych zadań nie trzeba się nimi przejmować.
- Jeżeli jednak pracujemy nad rozbudowaną aplikacją, która do serializacji używa modułu pickle, należy zapoznać się z jego oficjalną dokumentacją:
 - https://docs.python.org/3/library/pickle.html